

drag fra Staten til Forrentning deraf. Medlemmerne hæfter, som jeg før sagde, solidarisk, og Laanet skal forrentes og afdrages i 10 Aar. Staten giver 2 pCt. i Tilskud af Rentebeløbet, men dette Tilskud udbetales ikke, før der foreligger fornøden Attest for, at de Renteydelser, som skal betales, samt Afdragene er præsterede. Jeg er vis paa, at der aldrig, hverken for de enkelte Medlemmer af saadanne Selskaber eller for de Institutioner, som har laant dem Penge, har været noget som helst Tab. Den Form, under hvilken Staten nu støtter Grundforbedringen, er i alt væsentligt gennem Rentetilskuddet, men for øvrigt ydes der ogsaa Fragttilskud til Befordring af Mergel og Kalk, og endelig er der hvert Aar paa Finansloven et lille Beløb paa 30 000 Kr. til Udlaan til Hede-kommuner til videre Udlaan, men dette er jo i Virkeligheden saa godt som intet. Det forekommer mig, at der ikke kan være nogen stor Betænkelighed eller Vanskelighed for Staten ved at yde saadanne Laan, saa snart det drejer sig om Selskaber, som har solidarisk Forpligtelse. Det vil sikkert ikke være forbundet med nogen som helst Risiko. Vanskeligere bliver det, hvor det drejer sig om Laan til Enkeltmand, og det er dog en Ting, som meget ofte finder Sted eller i alt Fald meget ofte burde finde Sted, at ogsaa Enkeltmand til Gennemførelse af Merglings- og Dræningsarbejder faar saadanne Grundforbedringslaan. Staten maa jo nemlig have nogen Sikkerhed for disse Laan, og der opstaar da det Spørgsmaal, hvorledes denne Sikkerhed skabes. Her er Meningerne ret stærkt delte. Det ærede Medlem fra Bogense og ogsaa det ærede Medlem fra Varde har den Opfattelse, at disse Laan skulde have Fortrinsret for Prioriteter, og mener ikke, at Prioritetshaverne i Virkeligheden kan have noget berettiget at indvende derimod. Jeg vil for mit Vedkommende sige, at forsaavidt disse Laan holdes paa en ikke for stor Størrelse, og forsaavidt deres Afdragstid ikke gøres alt for kort, vilde jeg tro, at Prioritetshaverne i Virkeligheden kunde føle sig betryggede derved. Det er nemlig saadan, at de Grundforbedringer, her er Tale om, forøger Ejendommens Værdi med langt større Beløb end det Beløb, der er Tale om at laane ud til deres Gennemførelse, og for saa vidt skulde Prioritetshaverne i Virkeligheden være vel tjente med, at dette Arbejde blev udført. Man kunde jo sige, at i Tilfælde af Konjunkturtab kunde maaske Prioritetshaverne

komme til at risikere at lide noget Tab, men jeg er ganske enig med det ærede Medlem for Bogense-Kredsen (Gunnar Fog-Petersen) i, at den Risiko ikke er saa forfærdelig stor.

Jeg skal nu slutte, idet jeg paa ny vil lægge den højtærede Landbrugsminister paa Sinde nu endelig snart at fremkomme med det Forslag om Grundforbedringslaan, som vi har ønsket i flere Aar, og som mange flere Medlemmer af dette høje Ting end jeg har krævet. Hvis man virkelig vil faa fuld Fart i Hedeopdyrkningen og i Grundforbedringen og derved skabe Betingelser ikke alene for større Udbytte af Jorden, men ogsaa for Arbejde til flere Hænder, saa maa det ordnes saaledes, at der ikke skal kunne gaa et halvt Aar eller mere med at faa Laaneforholdene i Orden. Det maa være saaledes, at naar Arbejdet skal gennemføres, ved man aldeles nøje, hvor man skal gaa hen og faa de Penge, der skal til, og paa hvilke Betingelser man kan faa dem. Det forekommer mig, at intet er mere naturligt, end at det er Staten, der laaner disse Penge ud, og jeg føler mig ganske overbevist om, at Staten ikke vil have behov at løbe nogen som helst Risiko derved.

Jacob Christensen: Det var med stor Interesse, jeg hørte de Udtalelser, det ærede Medlem for Herning-Kredsen (Westergaard) nylig fremsatte angaaende Hedeopdyrkningen, og hvad der fra Statens Side kunde gøres for at opmuntre til Opdyrkning af Hedearealer. Det er ikke saa mange Aar siden, dette Spørgsmaal blev rejst af Socialdemokratiets Repræsentanter her i Tinget. Afdøde P. Knudsen og det ærede 2det Medlem for København (K. M. Klausen) rejste i sin Tid Spørgsmaalet om, at Staten skulde yde Tilskud til dem, som vilde give sig i Kæst med Opdyrkning af Hedejord. Men den Gang lød der ikke fra Venstres Side nogen begejstret Tilslutning til den Tanke. Tværtimod; det Forslag, som fremkom fra de to Medlemmer, blev hilst med Latter og afvist. Det viser sig, at man nu er kommet til at se helt anderledes paa den Sag, at man nu mener, det virkelig er en Opgave, som fortjener Statens Støtte, og jeg kan ogsaa i flere Henseender være enig med det ærede Medlem i de Betragtninger, han fremkom med. Ogsaa jeg tror, at det Tilskud, som skal ydes til private til denne Opgaves Løsning, fortrinsvis bør ydes til de bestaaende Hedebrug, saaledes at det bliver en Ud-